

WILHELMITSCHIE COURANT

VRIJDAG.

den 24. Augustus.

Deze VRIJDAG. ONTBOERENDE van 12 de over dezer à 30 cents verkrijgbaar.

24 Augustus 1838.

De dag verjaart, de blijde dag
Die Neêrlands Koning worden zag,
De dag van heil en zegen;
En, juichend en vol kindersinn,
Stapomt heel het Hollandsch huisgezin
Den grijzen Vader tegen,

Den Vader? Ja! geen vorst op aard
Is meer dan Hij die titel waard,
Die schootste naam van allen:
Hij, die geheel zijn leven wijdt
Aan welzijn en de zaligheid
Van duizendtallen.

Die 'sochtende' avond laat,
Met eigen' oogen gaafte
Der kindren heil en rampen;
Hunn' vreugd' verhoogt, hun leed ver
En altijd overwinnaar blijft
In 's noodlots vreeslijk kampen.

Zijn dag verjaart — 't is Neêrlands feest,
Waarop met onverdeelden geest
De harten voor hem gloeijen;
Waarop één beê, éene enkele zucht
Elks lippen, ieders ziel ontvlugt,
Wij vreugdetranen vloeiën,

O Ja! met iedren nieuwen kring,
Die de afgeleopen rond' verving,
(Voor Hem zoo vol van smarte!)
Wordt dit getij, dit feestgebaar,
(Zoo 't jegens vaders mooglijk waar)
Steeds dierbaar aan ons harte.

Ons hart, dat voor Hem klopt en brandt,
Och! 't is de zuiverste offerand',
Die kinderzin kan bieden:
Wat zegt hierbij het krijgsgetrom,
Wat, vlaggenpronk en schutgebrom
Van duizende oorlogslieden!

Dat knalle en schalle en dreun' en ruisch'
Dat rond met luid gedruisch,
Zoo 't
Het vlammeend licht zij van 's
Het beeld, en zet de lucht in gloed,
Om de aard die vreugd te toonen!

Maar stil gebed, maar vuurge dank
Rijs midden uit het feestgeklank,
Zij de Almagt rein geboden!
En heel de zin van 's dichters zang
Zij: «God! spaar ons den Koning lang,
«Red hem uit zorg en nooden:

«Sta naast hem aan het roer van Staat,
«Bestier van Neêrlands toeverlaat,
«De farsch gespijnde handen,
«Omdat hij, tusschen bank en klip,
«Door stormen fel geslingerd schip
«Moog veilig aan doen landen!» —

Komt, zorgloos dan de vreugd gesmaakt!
Want WILLEM leeft! ORANJE waakt!
't Gezin omringt den Vader!
Hij staat te midden van zijn kroost,
Hij leeft ons zaam ten heul en troost,
Zijn hart heeft niemand nader.

Leef, Vader! leef nog jaren lang!
Moog de eigen dag, bij feestgevang,
Nog veelmaal heerlijk stralen;
Zoo blijft ook, als ge eens niet meer zijt,
Uw dag steeds aan ons hart gewijd,
Zoo lang wij adem halen.

ONTBOEZEMING OP 'S KONINGS VERJAARDAG.

Het is goed, dat de mensch, op zijnen levensweg, deze en gene gewichtige gedenkdagen heeft, die hem stof tot aangename of ook wel tot ernstige herinneringen aanbieden, en dat hij dezelve naar kunnen aard of voor zich alleen, of met zulken, die aan zijne ziele dierbaar zijn, feestelijk viere. — Zulk een feestdag verwekt in het hart blijde vreugde en innigen dank voor God, den schenker van 'alle heil en zegen; — dezelve vervult het hart met vernieuwd vertrouwen voor de toekomst, zij leidt tot ernstige bepeinzingen en doet niet zelden eenen opregten zin verwakkeren, om den verderen levensweg met nauwgezetheid en oprechtheid te bewandelen.

Zulk eenen heerlijken gedenkdag viert heden de Vader des voiks, Neêrlands geëerbiedigde Koning!

Landgenooten, gij kent uwen Koning, en gij kunt u heden zeer wel in uwe gedachten voorstellen, hoe hij zijnen verjaardag viert. Ontdaan van kroon en scepter, knielde hij gewis dezen morgen neder voor den Koning der Koningen, om, met een geroerd hart, Hem stamelend zijnen innigen dank toe te brengen, dat die God, in wiens hand ook zijn leven en zijnen adem is, hem gunstig bewaarde en een jaar toevoegde aan zijnen gevorderden leeftijd. — Hooger klom gewis de danktoon des Konings bij de herinnering aan de vele, ook voor hem onverdiente weldadigheden, die hem door de zorg van zijnen Hemelschen Vader als mensch en als Koning, voor zich zelve, met zijne geliefde betrekkingen, en aan zijn hart zoo dierbaar volk ten deel vielen, en het is ons als of wij uit zijn dankvertek de taal hooren: — »Mijn ziel vergeet niet een' van zijn weldadigheden, vergeet ze niet, 'tis God die ze u bewees!»

Die dankbaarheid van den edelen Vorst is echter niet ongemengd; neen, zij gaat met weemoed des harten gepaard, en dat heden meer dan op vroegere gedenkdagen van de verlenging zijns levens. Gewis hangt niet bij dezen dankenden Koning, met de traan der erkentelijkheid, ook die der innigste droefheid, als Koning en als mensch. Of zou het hem, in wiens borst de opregtste liefde voor zijne onderdanen woont, en die bijna 25 jaren, al zijne krachten, onvermoeid toewijdde aan het welzijn eener natie, waarover God hem het bewind in handen gaf, onverschillig zijn, dat zijne getrouwe onderdanen niet al dat geluk genieten, hetwelk hij hun zoo gaarne door onvermoeide zorg wilde beschikken. Zoude het hem onverschillig zijn, dat een deel van het hem aanvertrouwde volk, door lage en listige volksmenners opgeruid, zich van zijn vaderlijk bewind losrukte, en zich voor gewaande, hem voorgespiegelde voordeelen, wezenlijke, steeds klimmende en misschien onherstelbare schade berokkende? — Zoude een Koning, zoo als wij bezitten, met ongevoeligheden, hoe door dien tuimelgeest des oproers, zijne getrouwe geblevene onderdanen bestendiglijk lijden, en zich de grootste opofferingen getroosten moeten, zonder het einde van zulk eenen staat van zaken met gewisheid te kunnen berekenen? Neen, dat en meer, hetgeen wij zouden kunnen noemen, grieft onzen beminnenden Vorst, en dat te meer, bij de ervaring, die hij bestendig met zijne aan hem getrouw geblevene onderdanen opzamelt, hoe hij en zij dikwerf de speelballen en slagtoffers zijn van de listige staatkunde of het vaige eigenbelang van meer dan eene natie. Dat grieft ook het harte van onzen Koning, aan wien de roem niet kan miskend worden, dat hij regt en gerechtigheid op den hoogsten prijs stelt, en dat een echt vrome Christen hem ook in zijne staatkundige handelingen bestiert. — Dit mengt eenen bitteren druppel in den beker der dankbaarheid; maar het verheugt ons, dat wij den Koning zoo kennen, dat wij gerust mogen zeggen, die smart zal ook heden, bij zijne opregte dankbetuigingen, geene onbetamende taal aan zijn hart doen ontvloeijen; neen, wij bedriegen ons niet, als wij meenen, hem te hooren zeggen: »Vergeef het hun, want zij weten niet, wat zij doen.»

Ook als mensch is het den Koning heden eenen weemoedigen feestdag. Vele waren de stormen des

levens, die den geëerbiedigten Vorst van zijne jeugd af troffen; ja, hij is als opgevoed in de school der tegenspoeden; maar in dezen jaarkring trof hem, voor zijn edel gevoelsvol hart, de diepste wonde in den dood zijner dierbare gade. Hij mist haar ook heden aan zijne zijde, om met hem, die hare ziel lief had, te danken en te aanbidden. Een treurig waaier werpt dat over de dankbaarheid des Konings, en de vreugde, die hij vroeger kende, zal hij missen tot aan zijn graf; want hij verloor in haar, die hij betreurt, eene waarlijk onvergelykelijke en boven allen lof verhevene levensgezellinne. Wij zeggen daarom niet te veel, getuige het wat na haren dood geschreven is, getuige het vooral het zeldzaam verschijnsel, dat nergens, de adder der kwaadsprekendheid zich eene enkele afkeuring heeft veroorloofd. — Wij eerbiedigen de droefheid, die ook heden het hart des Konings zal vervullen; — wij eerbiedigen zijnen wensch, om op dezen dag geene buitengewone vreugde te betoonen, boven vroegere zijner geboortedagen; maar wij verheugen ons ook daarover, dat geene onbetamende taal zijne lippen zal ontvloeijen, het is ons, als hooren wij hem zeggen: »Ik zal mijnen mond niet opdoen, want gij Heere hebt het gedaan.»

Stellen wij ons zoo onzen dankenden Koning voor; wij mogen van hem, voor wien dat immer behoefte is, ook wel zeggen: »Ziet-hij bidt, — hij sterkt zich in zijnen God.» — En wat zal hij op dezen heilvollen dag bidden? — Gewis, wij bedriegen ons niet, wanneer wij denken, dat hij den God zijns levens bidt, om verlenging zijner dagen, om vermeerdering zijner krachten, bij het klimmen zijner jaren. — Dit wenscht hij zeker, schoon met christelijke onderwerping; want, bij alle lasten des levens, waaronder hij gebukt gaat, is hem dat leven nog dierbaar. — Dat is het voor hem zelve, ter zijner meerdere opvoeding voor de eeuwigheid; — dat is het voor zijne dierbaarste panden, voor wien hij eenen trouwen zorgdragen den Vader is; — dat is het voor dien Zoon, aan wien hij eenmaal, op Gods tijd, kroon en scepter zal overdragen, en voor wien hij nog verder eenen waardigen Mentor zijn kan. Maar ook die verlenging zijns levens zal hij bidden voor het volk, welks belangen hem zoo zwaar op het harte drukt, en waarvoor zijne hand nog zoo veel te doen vindt. En zeker vergeet hij in het gebed de belangen zijner getrouwe, nog geïrriteerde en miskende natie niet, en de zuiverste Gode welgevallige wenschen ontvloeijen zeker aan zijn edel hart.

In die stemming wordt de dag van heden, voor onzen Koning eenen waardigen feestdag, en wij zien hem rustig en kalm oprijzen van het gebed, om te voor hem ook donkere toekomst tegen te gaan, met die grondgedachte zijner vrome ziel levendig voor zich: »Mijn lot is mijn lot besloten.» — En wij zullen het verwaren, Nederlanders, ook deze gedenkdag zal bij den Vorst heerlijke vruchten dragen. De wijsheid en kracht zal hem van God vermeerderd worden; — met vernieuwd moed zal hij het roer van den staat aanvatten, om met vaste hand en met onbezwekene trouw, onze nog doberende staatshulk te bestieren; met wijsheid en kracht zal hij der sluwheid en list het hoofd bieden, de snoodheid pogen te ontmaskeren, onzen belagers en vijanden ontzag inboezemen, en in de grijsheid, door God gestarkt, de zegeningen over Nederland pogen te vermenigvuldigen. Dat hij blijven doen tot dat zijn Koning hem als den getrouwen dienaar oproept, op dat hij de kroon des eeuwigen levens beërve; en van geen Vorst zal het meer dan van onzen Koning waarheid worden: *de gedachtenis des Godvruchtigen blijft in zegening.*

Nederlanders! onderdanen van den Koning, die heden in zulk eenen geest zeker zijnen Geboortedag viert, hoe is het ons nu? — Is de dag van heden ons een onverschillige dag, en blijven onze harten koud bij de gedachte aan het goede, dat onzen Vorst ten deel valt; — of gevoelen wij alleen een zeker genoegen, doordien deze dag gelegenheid zal aanbieden tot het mede deelnemen

aan zekere vreugdebedrijven? — Neen, zoo kunnen regtgeaarde Nederlanders niet gestemd zijn, zoo zou het alleen kunnen zijn, bij dezulken, die geene liefde voor hun dierbaar Vaderland in hunne borst koesteren, bij dezulken, die ook onder het genot der dierbaarste zegeningen wenen altijd ontevreden en morrenden geest in zich omdragen, of bij hen, die slechts slaven zijn hunner zinnelijke begeerten; en hoe gaarne zouden wij ons niet willen voorstellen de zoodanigen in ons gezegend Vaderland niet te bezitten!

Broeders, wij willen met onzen Koning danken, wij willen met onzen Koning bidden, en ons met hem sterken in God!

Wij willen met onzen Koning danken. — Welk eene eerdienst wij ook zijn toegedaan, onze heiligheden zijn geopend: komt gaan wij derwaarts, en wijden wij den Allerhoogste, door dankzegging en lofgezing, onze opregte erkentenis! Mannen en grijsaards, gij herinnert u de dagen, waarop een bevel ons bijna dwong, om, althans in schijn, te danken op den geboortedag van den dwingeland, die met zijnen ijzeren scepter ons Vaderland drukte, en wiens welgevallen het was, ons uit de rij der volkeren van Europa te wisschen. — Zoo is het heden niet, neen! uwe tempelgangen zijn vrijwillige offers, die gij den Heer des heelals brengt, om dat hij het leven verlengt van onzen Koning. — En zouden wij nu achterblijven, en ondankbaar dezen dag laten voorbij gaan? Neen, als een enig man willen wij opgaan, om Gode te danken, dat hij de levensdagen verlengt heeft van den Koning, die — wij zeggen dat met nadruk — Zijne gunst ons geschonken heeft. Is de overheid Gods dienseresse, wij willen danken, dat zijne Vaderzorg ons in den Koning zulk eenen getrouwen dienaar schonk, die Hem vreest, en door die vrees, ons zijne Onderdanen in liefde en met blijvende getrouwheid regeert.

Wij willen ons de velerlei weldaden herinneren, die ons, in onderscheidene opzichten, gedurende het vierde gedeelte eener eeuw, als Nederlanders te beurt vielen. — Door wij, boven zoo vele andere volken van Europa, godsdienstig en burgerlijk zoo benijdenswaardig gelukkig zijn, en wij willen opregtelijk danken, dat God ons alzo met en door onzen geëerbiedigten Koning uitnemend beweldadigde, maar ook daarbij als goede onderdanen, ja als zonen en dochters van het Nederlandsch huisgezin, danken voor de bijzondere zegeningen en gunsthewijzen, den Koning in zijn persoon en geslacht ten deel gevallen; want wij vereeren immers — althans als echte Nederlanders — in onzen Koning den wijzen en goeden Vader van dat groot gezin, den Vader des Vaderlands.

Broeders! danken voegt ons; en laten wij het na, de vreemdeling, die ons het geluk benijdt zulk eenen Vorst te bezitten, zou ons met regt verachten, en menige bewoner van die gewesten, die zich van ons hebben losgerukt, zou tegen ons getuigen, want ook daar zijn er, die den dag van heden zullen vieren.

Of roeren wij daar eene snaar, die u, zoo als gij meent, vrijheid geeft, om te zeggen, hoe kunnen wij danken, bij de gedachte aan het leed ons berokkend, aan den druk, waarin ons Vaderland nog verkeert? — Wilt gij dan uwen Koning, die onheilen, welke nu ons overvallen, wijten, — en hem, wiens hart daarvoor zoo grievend leed, met ondank vergelden? Neen, dat kan de weldenkende Nederlander niet! — Het zal wel niet onzen Vorst tot weemoed stemmen; maar juist onzen dank verhoogen, bij de gedachte, hoe veel goeds ons, die getrouw bleven, bewaard werd, bij de herinnering aan alles, wat onze Koning deed, om, onder die staatsrampen, dreigende onheilen af te wenden, en op de meestwaardigste wijze tot op dezen dag, de eer en het welbegrepen belang zijner getrouwe onderdanen te hardhaven en te bevorderen.

Zijn wij zoo dankende onderdanen, onze harten zullen dan ook gezind zijn, de beste wenschen over den Koning uit te storten op den feestdag zijner geboorte. — Daarin volgen wij eene gewoonte,

die in de grijze oudheid reeds plaats greep, en die nog, niet eene gewoonte, maar eene behoefte is voor het welgestemde hart. — Maar hoe zullen wij alle onze wenschen den beminden Vorst doen hooren? — Broeders, in onze heiligdommen, waar wij dankende vergaderd zijn, willen wij de harten vereenigen, en wat wij willen wenschen, worde eene welgevallige bede tot Hem, die, als de bron van alle goedertierenheden, aan elken wensch alleen vervullingschenken kan. — En wat zullen wij dan heden biddend wenschen?

Daarover kan maar ééne stem zijn, wanneer het wel is in onze harten. — *God, bewaar nog lang den Koning, dien Uwe liefde ons schonk!* is de eerste bede, die oprijst uit het hart, dat eenigzins gevoelt, welk eene weldaad wij bezitten in het behoud van eenen Vorst, die met zoo veel regt de *Vader des Volks* mag genaamd worden. — En die bede kan niet opregt zijn, of vele wenschen verbinden zich daarmede. Of zullen wij het niet bidden, als Koning en Vaderland ons dierbaar zijn, dat de God van alle vertroosting den Koning opbeure en bemoedige bij den rouw, die hem drukt, en waarin wij met hem deelen bij de herinnering aan den dood der hooggeschatte Koningin? Zullen wij niet bidden, dat Hij, die de krachten vermeederen kan, onzen grijzen Vorst, bij het klimmen zijner jaren, schrage en ondersteune met kracht van boven, opdat hij, schoon

versierd met de kroone des onderdoms, nog prijke met mannelijke kracht, die hem in staat kan stellen, om nog lang het welzijn der duizenden te behartigen, die aan zijne zorg zijn toegetrouwd? — Zullen wij het niet bidden, dat de Schenker van alle wijsheid onzen geëerbiedigden Vorst de wijsheid vermeedere, welke hij zoo zeer behoeft, om in den nog altijd donkeren staat van zaken, dien wij beleven, zoo te handelen, als het meest kan dienen, om de eer van zijnen troon en het waarachtig geluk van zijn volk te bevorderen? — Zullen wij niet bidden, dat de Almagtige, die de harten der menschen bestuurt, met den geest der wijsheid, die van boven is, allen beziele, die aan de zijde des Konings werkzaam zijn, om het heil des lands te bevorderen? — dat Hij de listen en aanslagen onzer vijanden en benijders verijdele, en ons met en door onzen Koning zoo over dezelve doe zegevieren, dat wij onder zijn bewind meer en meer een gelukkig volk worden? — Ja, zulke en dergelijke beden willen wij ontboezemen, dan viere wij dezen dag met onzen Koning in ééne geest, en het wordt de schoonste feestdag.

Maar wij willen meer doen, als verheugde feestgenooten. — Wij willen ook, als in den geest geschaard om 's Konings troon, met Hem, den welbeminde, de handen in een slaan, om op dezen heerlijken dag het verbond der liefde en der

trouw te vernieuwen, dat onverbreekbaar bestaan moet, zullen onze beden geene ijdele klanken zijn. — Als op het altaar des Vaderlands, onder het oog des Alziende, zweren wij liefde aan den Koning tot aan den laatsten stond; — liefde jegens elkanderen, die alle wrok en partijzucht uit onze harten verbant; — gehoorzaamheid aan orde en wet; — volhardende trouw en moed, ook bij het klimmen van den nood; — handhaving en verdediging van de eer des Konings en des Vaderlands, al moesten daarvoor ook op nieuws zware offers worden gebracht.

Broeders! zóó des Konings geboortedag gevierd, en dien zin uitgedrukt in onze jubelzangen; — dien zin bedoelt bij alle vreugdebedrijven, welke heden zullen plaats hebben; — dien zin overal blijvende gekenmerkt; in onzen geheelen wandel, dan is het heden het schoonste en luisterrijkste feest, — dan wordt het een gedenk-dag, waarover wij ons blijvende zullen verheugen, waarover de naneef zich zal beroemen en vreemde volken, ja zelfs onze vijanden, ons zullen bewonderen.

De navolgende personen als: **SERVAAS GRIMMELINKHUIZEN**, korporaal bij de 3de afdeling mobiele Zuid-Hollandsche Schutterij, — **GEORGE FREDRIK CAREL WILHELM WIEBEL**, dienstplichtig schutter uit de stad Leiden, en **WOUTER BOS**, schutter bij de 1ste afdeling mobiele Geldersche Schutterij, worden opgeroepen zich onverwijld te vervoegen aan het Bureau van de Schutterij ten Stadhuize alhier.

Utrecht den 23. Augustus 1838.

Ter Ordonnantie van Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht.

W. G. v. DYK, L. S.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 14. Augustus. Aan den heer van *Rothschild* is het verzoek, om aan den linker Donau-oever, van hier naar Presburg, een ijzeren Spoorweg aan te leggen, door de regering niet toegestaan.

— **Z. M.** de Keizer, vergezeld van de aarts-hertogen, heeft te Inspreuk het garnizoen in oogenschouw genomen. De aartshertogin *Maria Louisa* is aldaar ook aangekomen, even als de prins van *Metternich*. Te Milaan zijn door den directeur van politie maatregelen tegen de vreemdelingen genomen: alle logementhouders en alle inwoners moeten binnen 24 uren de personen opgeven, die zij des nachts bij zich ontvangen; alle vreemdelingen moeten zich bij de politie vervoegen en hun verblijf opgeven.

BERLIJN 19. Aug. De Koninkl. Nederlandsche legatieraad en zaakgelastigde te Frankfort van *Scherff* en de Nederl. directeur der handel kamer *Rochussen* zijn alhier aangekomen.

— Uit Petersburg schrijft men van den 11. Aug., dat de stoom-scheepvaart verbindtenis tusschen Kronstadt en Londen den 15. dezer zal geopend worden door de *Sirius*, een stoomschip van 320 paarden kracht, hetwelk geregeld op den 15. van elke maand van Kronstadt zal vertrekken.

MUNCHEN 17. Aug. Toen de Kroonprins, die zich op het kasteel van Tegernsee bevindt, vernam, dat de Keizer van Rusland zich in zijne nabijheid te Kreuth bevond, zond hij zijnen aide-de-camp derwaarts, om hem bij **Z. K. M.** aan te dienen. De Keizer liet den prins weten, dat hij hem na het middagmaal zelf een bezoek zou geven. Er was groot diner op het kasteel; de kroonprins verwijderde zich, om den Keizer in zijne appartementen te ontvangen, die met zijne gemalin te voet naar Tegernsee was komen wandelen en spoedig op het kasteel verscheen. Onderweg was **Z. M.** den prins *Karel van Beijeren* ontmoet en had zich met hem ook eenigen tijd onderhouden. **Z. M.** bleef eenige uren bij den kroonprins, die vernam, dat Hoogstdezelve ook München zou gaan bezoeken.

— Gisteren en heden vereerde Keizer *Nicolaas* de hoofdstad van Beijeren met zijne tegenwoordigheid. Gisteren avond 10 ure stapte de Keizer bij den Russischen gezant af, en bezocht heden morgen ons hof. Na dat de Koning bij **Z. K. M.** een tegen bezoek had afgelegd, zag men beide Vorsten door de stad rijden, om de merkwaardigheden

te bezichtigen. Om 4 ure was er groote tafel Des avonds bezocht de Keizer de Opera, alwaar het gebouw verlicht was en alle hof- en staatsbeambten in uniform verschenen. De Keizer was reeds des morgens voor 7 ure, in een eenvoudigen overrok gekleed, en slechts van zijnen adjudant, prins *Wrede*, vergezeld, deze stad doorwandeld, en had onder anderen den schilder *Peter Hess* met een bezoek vereerd. Keizer *Nicolaas* kan tot voorbeeld van een schoon krachtvol man dienen: zijne fonkelende oogen verkondigen moed en vasten wil, terwijl innemende vriendelijke trekken op zijne lippen zweven.

FRANKFORT 19. Aug. **H. K. H.** de prinses van *Oranje*, welke den 17. alhier is aangekomen, is heden naar 's Hage vertrokken.

— Uit Napels schrijft men van den 7. Aug., dat de jonggeboren prins de namen heeft ontvangen van *Karel Lodewijk*, Graaf van *Frani*. — De *Vesuvius* was weder rustig; een rookwolk alleen zichtbaar.

FRANKRIJK.

PARIS den 21. Aug. De Parijsenaars hebben wederom wat nieuws door de komst van de *Bajadères*, welke zich aan het *théâtre des Variétés* verbonden hebben en heden voor het eerst zullen spelen. Eergisteren avond zijn deze Indiaansche danseressen en tooneelspeelsters aan het hof geroepen en zijn er van 8 tot 10 ure geweest.

— Onze dagbladen bewijzen, dat zelfs Rusland onder *Napoleon* van vele geheimen uit de ministerien onderrigt werd. De Keizer bedreigde eenmaal den Russischen ambassadeur, dat hij met zoo vele duizenden man in Rusland zou vallen; waarop deze hernam: »Sire gij kunt dit niet, want gij hebt maar zoo veel duizend!»

— In Parijs is veel valsch geld in omloop. De stukken van 40 en 20 sous, met de beeldtenis van *Napoleon*, zijn zeer goed nagemaakt.

— Van de Spaansche grenzen en vooral aan den kant der Pijneen worden vele rooverijen gepleegd en wel door de *Bohemers* of *Heidenen*. De reizigers worden aldaar uitgeplunderd en den landlieden de kudden ontnomen. De maire van *Aludres* heeft 6 dier roovers doen vatten, die vijftien inwoners hebben beroofd. Vier andere landloopers, onder welke zich 3 Chapelgorris bevinden, zijn in de gevangenis van Saint Palais, als hebbende verscheidene reizigers uitgeplunderd. De meeste dezer roovers houden zich echter op Spaansch grondgebied op, en zijn moeilijk te vervolgen.

— De berigten uit Aragon zeggen, dat er bij *Morella* (in Valencia, met 5000 inwoners) steeds gevochten wordt. *Cabrera* heeft den 3. Aug. met zijne Carlisten een uitval gedaan en de voorposten der *Christinos* verdreven. Den 8. was men wederom handgemeen: *Cabrera* had de *Christinos*, onder *San-Miguel*, aangevallen, doch was teruggeslagen. Den 9. was het belegeringsgeschut voor *Morella* aangekomen. De Carlisten zullen die plaats tot het uiterste verdedigen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM den 23. Augustus. Bij de opgraving der fondamente van de huizen, gestaan hebbende op den hoek van den Dam en de Kalverstraat alhier, heeft men, op eene diepte van bijna drie ellen onder den beganen grond, een' gaven boomstam gevonden, waarvan de wortels lager wegschieten, en welke dus blijken draagt op dezen lagen grond te zijn gegroeid; twee en een halve eeuw moet dezelve tot steun van het gebouw ge-dient hebben.

MIDDELBURG den 20. Augustus. Het is zeker, dat de landbouw in de provincie Zeeland als onder de voornaamste in ons koninkrijk mag genoemd worden, en dat het volgen der voorvaderlijke wijze in deze provincie reeds goede resultaten oplevert.

Als een bewijs hoe de Zeeuwsche landman steeds op voordeel bedacht is, en dit ook in de vereenvoudiging van de tot den landbouw vereischte werktuigen tracht te vinden, mag het volgende dienen:

De landman *P. J. Geelhoed*, in de gemeente Schoondijke, vierde district van Zeeland, is op het denkbeeld gekomen, om de naar de Engelsche wijze ingerigte schroo- of snijmachine voor hooi en strooi, welke zware handenarbeid vordert, op eene zeer eenvoudige wijze, door middel van een paard in beweging te brengen. Het is gebleken, dat door die machine, ofschoon welligt voor nog meerdere vereenvoudiging vatbaar, in één uur tijds, 60 bossen of 300 Ned. ponden stroo kunnen worden fijn gesneden, in snijlingen ter lengte van 7 strepen. De meerdere voordeelen dezer machine bestaan hierin, dat volstrekt niets verloren gaat, en dus met dezelfde hoeveelheid voeder een grooter aantal vee kan onderhouden worden, en dat door dezelfde machine te gelijker tijd den molen voor het snijden van mangelwortelen, paardepeen en aard-appelen in beweging wordt gebracht; terwijl het reeds blijkt, dat de kaarnmolen, het voor den veehouder zoo belangrijk werktuig, ook door dezelfde machine zal kunnen werken.

Men twijfelt niet, of het voordeel dezer machine voor den landman of veehouder zal velen, bij naauwkeurige waarneming, tot navolging doen besluiten, en het is waarschijnlijk, dat de commissie van landbouw in gemeld district hare bevinding dienaangaande in het maandschrift *de Landmansvriend* meer uitgebreid zal mededeelen.

UTRECHT 23. Aug. **H. K. K. H.** de prinses van *Oranje* is gisteren door deze stad naar 's Gravenhage terug gekeerd. Te Nijmegen, alwaar de prinses eergisteren om 3 ure aankwam, werd **H. K. K. H.** door haren zoon, prins *Hendrik*, dien zij, na zijne terugkomst van Java, niet gezien had, ontvangen, terwijl **Z. K. H.** de prins van *Oranje* zijne gemalin tot Alphen is toemoet gereden.

— Men maakt overal toebereidselen, om morgen 's Konings verjaardag luisterrijk te vieren. Te Amsterdam zal van stadswege prachtige illuminaties plaats hebben op de Hoogeslois en aan den Schouwburg, het fregat de Koning der Ne-

der landen, bezijden de Nieuwe Stadsherberg gelegen, zal 101 salutschoten doen, en des avonds geillumineerd worden. In 's Hage zijn in de Maliebaan 2 Gothische tempels opgericht, waaruit des avonds een fraai verlichten luchtballon zal opstijgen. Uit een derden tempel, meer boschwaarts geplaatst, zal een schitterend kunstvuurwerk van *Chiarini* worden afgestoken. In Utrecht zullen prachtige vuurwerken worden afgestoken op het Vreeburg op kosten van de Stad, en in den tuin van *C. van Leeuwen* van wege de ingezetenen, die tot een gemeenschappelijk feest hebben ingeteekend. Illuminatie zullen aan het Stadhuis, op de Groenmarkt, aan het Vreeburg en elders plaats hebben.

— *Z. M.* heeft den Hoog Welgeb. heer Jhr. Mr. *W. L. F. C. van Rappard*, benoemd tot president van het Provinciaal Gerechtshof van Gelderland.

— De brik *Johanna*, kapit. *Guyt*, van Rotterdam naar Batavia, is den 19. dezer van voor Hellevoetsluis in zee gezeild.

— Maandag avond heeft op den spoorweg van Brugge naar Gend een verschrikkelijk ongeluk plaats gehad. De rijtuigen, welke het bijzonder konvooi van prins *Leopold* uitmaakten, keerde naar Gend terug. Aan de brug van Tronchiennes, op de Lijs, gekomen, had de conducteur van het konvooi de onachtzaamheid van den brugwachter, die de brug open had gelaten, niet opgemerkt, en vervolgde zijn weg; de locomotive met de 6 rijtuigen stortten in de vloed, en alle personen, welke zich in dezelfde bevonden, zijn verdronken, het getal der ongelukkigen is nog niet bekend.

Bijzondere Berigten.

»*Parijs* den 21. Augustus. De fransche renten werden heden meer dan vorige dagen gevraagd. De 5 pCt. 111,80 à 85. 3 pCt. 80,95. Nap. 99,80 à 85. Sp. 22½ à 1.

»Op bevel van den minister van oorlog, is er eene circulaire naar al de kolonels gezonden, om de officieren, welke met verlof zijn, naar hunne korpsen terug te roepen.

»Het dagblad *l'Europe*, een half legitimist en half ministerieel dagblad, spreekt van den heer *Fabricius*, en zegt, dat die gezant, door de hem gezondene stukken, in staat is gesteld geworden aan zijn hof mede te deelen:

1o. De geheime correspondentie van een zeker aanzienlijk personaadj met België, om de onlusten in de Rijnprovincien te begunstigen.

2o. De inzichten van Frankrijk ten opzichte van België.

3o. De vorderingen van de propaganda aan de andere zijde van den Rijn, door Frankrijk begunstigd.

»Deze medeelingen zouden ten gevolge hebben gehad: 1o. dat de conferentie van Londen is uiteengegaan, en 2o. dat Pruisen tot de nadere bepalingen van Tepliz (?) is toegetreden.

»De laatste zitting van de conferentie van Londen heeft den 14. Aug. plaats gehad en is toen onbepaald gescheiden. Men denkt, dat dezelve niet voor Januarij weder zal bijeenkomen.

»Een onzer dagbladen berigt, dat de verschillen tusschen Napels en Rome zoodanig zijn, dat de Koning van Napels den Paus zou bedreigd hebben, het prinsdom van Benevent met geweld te zullen terug nemen. Frankrijk of eene andere mogendheid zou tusschen beide komen.»

ADVERTENTIE.

(2218) *.* Heden verlost voorspoedig van eene *DOCHTER*, G. BLOTKAMP, geliefde Echtgenoot van

H. JONXIS.

Groningen, den 19. Aug. 1838.

(2219) *.* Heden overleed, na eene ziekte van weinige dagen, de Heer JAN HENDRIK HOOGBRUYN, in den ouderdom van ruim 67 jaren en 6 maanden, zeer betreurd door zijne naaste betrekkingen.

Rooserust, te Loenen aan de Vecht, den 19. Augustus 1838.

(2220) *.* Op den 21. Augustus 1838, is te Utrecht overleden, in den ouderdom van 69 jaren, de Wel Edele geboren Vrouwe JACOBAMARIA LODIESIO, douanière van wijlen zijne Excellentie den Hoog Edel Gestrengen Heer ALBERTUS HENRICUS WIESE, in leven Luitenant-Generaal ten dienste dezer Landen, Oud-Gouverneur-Generaal van Nederlands Indië.

(2221) *.* Heden overleed, in den ouderdom van 81 jaren en vier maanden, onze veelgeliefde moeder en behuwdmoeder BIERGIE DE LEUR, Wed. J. EYNDHOVEN.

Utrecht J. EYNDHOVEN.
den 21. Aug. 1838. Uit aller naam.

PS. De Schilder- en Glazemakers Affaire zal worden voortgezet op dezelfde firma.

(2222) *.* Heden, den 22. Augustus 1838, overleed op deszelfs Buitenverblijf *Welgelegen*, in den Ouden Rijn, aan de Leidsche Vaart, bij Utrecht, de Wel-Edele Gestreng Heer JOSEF LEYDEL, Oud Luitenant-Colonel, Ambachtsheer van den Ouden Rijn, Velthuizen en Heijkoop.

PARTIJ OP 'S KONINGS VERJAARDAG.

(2223) *.* H. H. Inteekenaren worden verwittigd, dat, bij ongunstig weder, de partij in den Tuin van *C. van Leeuwen* zal plaats hebben in de Zaal nevens den Schouwburg, en dat eenige dagen daarna, wanneer het weer gunstiger mogt wezen, het Vuurwerk en de Illuminatie in voormelden Tuin voortgang zullen hebben, waartoe aan H. H. Inteekenaren nader kaartjes zullen worden bezorgd.

GROOT RIJKS-HOSPITAAL TE UTRECHT.

(2224) *.* Die genegen zijn in de KLEEDING DER KWEEKELINGEN, bij de Militaire Geneeskundige School te Utrecht, te voorzien, kunnen de voorwaarden ter lezing vinden op het Geneeskundig Bureau in het Rijks-Hospitaal, tot en met den 31. Augustus 1838.

(2225) *.* *Commissarissen over de Negotiatien tot aanbouw van Huizen op de Noorderkade te Utrecht*, zijn voornemens, om op Vrijdag den 31. Augustus, des morgens om 9 ure, in de oude Raadzaal ten Stadhuis aldaar, publiek aan te besteden HET BOUWEN VAN VIER NIEUWE HUIZEN, op de voorschrevene kade. Het bestek en de teekeningen zullen voorliggen in voormeld lokaal, van af Dingsdag 21. Augustus; zijnde het bestek ook te bekomen bij den Boekdrukker *N. van der Monde*, voor den prijs van 50 Cents.

De aanwijzing in loco zal geschieden Dingsdag 28. Augustus.

(2226) *.* J. WESSELING, H. WESSELING, G. W. WESSELING en J. WESSELING, H.z., Makelaars, zullen op Maandag 27. Augustus 1838, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in de *Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooie, geheel nieuw aangekomene partij GRENEN en VUREN, NOORDSCHE, RIGA, NARVA, MEMELSCHEN en DANTZIGER BALKEN, RIGA WAGENSCHOTTEN en VATHOUTEN, twaalf Ellens JUFFERS, KOLTERS, FREDRIKSHAVENSCHEN, WIJBURGER, ABO en DANTZIGER DEELEN, DANTZIGER DUIGEN en andere HOUTWAREN; liggende in den Binnenkant en op den Wal.

(2227) *.* J. WESSELING, H. WESSELING, G. W. WESSELING, en J. WESSELING H.z., Makelaars, zullen Vrijdag den 31. Augustus 1838, des namiddags TEN DRIE URE PRECIES, te Amsterdam, in de *Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooie geheel nieuw aangekomene partij DENNEN, RONDHOUTEN, VUGTEN, ZWARE GREENEN, EIKENHOUT, een partij LANGE WAGENSCHOTTEN en laatstelijk een partij EIKENHOUT, hetwelk COULANT zal geveild worden; liggende als bij Notitien wordt aangewezen, die aan het Kantoor van Bontekoning en Aukes te verkrijgen zijn.

(2228) *.* De Ondergeteekende berigt het geëerde Publiek en inzonderheid Heeren aannemers van 's Rijkswerken, dat ingevolge dispositie van zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, de bestekken wegens aan te besteden WATERSTAAT en andere WERREN, alsmede die van het AMORTISATIE SYNDICAAT, enz. enz., voortaan in zijn Logement ter lezing zullen voorhanden zijn.

LOUIS VERMEULEN.

Utrecht den 18. Augustus 1838.

(2229) *.* Men zal op Dingsdag den 28sten Augustus 1838 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, aan het Lokaal van Verkoopingen achter Sint Pieter te Utrecht, ten overstaan van één der binnens Utrecht residierende Notarissen, publiek om kontant geld verkoopen: *MEUBELAIRE* en andere *ROERENDE G. IEDEREN*, bestaande in Mahoniehouten en andere Kabinetten, Secretaires, Chifonaires, Bureaux, Kommoden, Linnen- en Boekenkasten, staande Horlogien, Pendules, Piano Fortes, Ledekanten en Tombeaux met derzelver behangsels, Mahoniehouten en andere Tafels, Stoelen en Kanape's, Spiegels en Schilderijen, Mangels en Perssen, Pleated en Verlakt, Bedden met hun toebehooren, Chitsen, Katoeven en Wollen Dekens, Spreien, Paardenharen en andere Matrassen, Smirnasche Tapijten en Vloerkleden, Karpetten, Statie en andere Gordijnen, Goud- en Zilverwerk, Tafel en Beddenlinnen, Mans- en Vrouwekleederen, Porceleins, Aardenwerk en Glas, Koper, Tin, Blik, IJzer, Hout, Mandenwerk en wat verder te voorschijn zal worden gebracht. De goederen hier bij te voegen worden dagelijks tot en met Donderdag den 23. Augustus 1838 in gezegd Lokaal aangenomen, terwijl alles daags voor den verkoopdag des voormiddags van 9 tot 12 en namiddags van 2 tot 5 ure aldaar, voor een ieder te bezigtigen zal zijn.

(2230) *.* Op Zaterdag den 1 September 1838 (in plaats van op Zaterdag den 18. Augustus, zoo als geannonceerd is), des namiddags 5 ure, zal men op de Hofstede *Damlust*, buiten de Katharijne poort te Utrecht, verkoopen:

Circa 150,000 Nederl. ponden best KOEIJEN- en PAARDEN-HOOL. — En

Eene groote partij beste Roode-, Witte-, Savoye en BLOEMKOLEN, en eene partij beste MANGELWORTLEN; alles staande te velde op de hofstede *Damlust*. Te bezigtigen van heden af, mits voorzien van een permissiebiljet, te verkrijgen bij den heer G. WASSINK, op de Neude, Wijk G. No. 118.

VOORLOOPIG BERIGT.

(2231) *.* In het laatst der maand October 1838, den dag nader te bepalen, zal binnen Utrecht, publiek worden verkocht:

Eene fraaie BETIMMERDE HEEREN HUIZINGE, ERF en GROND, gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Oudmunster-Trans, voorzien van negen zoo Beneden- als Bovenkamers, Keuken en Kelders, en eene voor weinige jaren geheel uit den grond NIEUWGEBOUWDE GROOTE WINKELHUIZINGE, met Kelders en Kluizen, mede te Utrecht aan den Pausdam, op den hoek van de Oudmunster- en Domtrans. Inmiddels nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris WIGMAN, te Utrecht.

(2232) *.* De Ondergeteekende heeft te Zeist opgericht eene Fabrik van LAMPEN-KOUSJES, SCHILDERIJ- en SPIEGELKOORD, welke goederen hij tegen een civielen prijs levort. Hij beveelt zijne Fabrik het Publiek aan.

Zeist 22. Aug. 1838. J. A. VAN DER VEER.

(2233) *.* J. P. T. VANDER LITH, M. D.

DISSERTATIO
DE VITIIS NERVORUM ORGANICIS,
CUM TABULA LITHOGRAPHICA.

Apud ELIX & Co., Typograph., Amstelodami, 1838.

Van bovengemeld werk zijn eenige exemplaren verkrijgbaar gesteld: 176 bladz. groot 8°. op supra-fijn velin, à f 2,90.

Bij ELIX & Co., Broekdrukkers en Uitgevers, Rok-in No. 161, te Amsterdam.

NB. Kan niet algemeen in Commissie gezonden worden.

De prijzen der Fondsen waren den 22. Aug.

Werk. schuld 2½ pCt. 54 à 54½. Dito 5 pCt. 101½ à 101¾. Kansbilj. f 24½ à 24¾. Amort. Syndic. 4½ pCt. 95½ à 95¾. Dito 3½ pCt. 79¼ à 79¾. Hand. Maatsch. 4½ pCt. 166 à 166½. Rusl. 5 pCt. 105½ à 106. Inschr. op 't Grootb. 6 pCt. — à —. Dito Cert. 6 pCt. 69½ à 70. Sp. Ard. 5 pCt. 20 à 20½.

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 17. Augustus 1838, f 33,00 à f 34,00.

GROVE KAAS f 17,50 à f 22,50.

TE UTRECHT, BIJ L. E. BOSCH, & C.